

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TEN HET BLOEMENVADERTJE

Sprookjesspel voor de jeugd
naar een oude Chinese vertelling

door

Yvonne Waegemans & Ketty van de Poel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.1378

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *TEN HET BLOEMENVADERTJE* op te voeren moet de naam van auteur *YVONNE WAEGEMANS & KETTY VAN DE POEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1986 Toneelfonds J. Janssens/Yvonne Waegemans & Ketty van de Poel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S.

WANG, DE WIJZE: Verteller
TEN, HET BLOEMANVADERTJE
TSAU, DE BIETEBAUW: bandiet
TSOE, DE BULLEBAK: bandiet
TSJU, DE HAMSTER: bandiet
TSAU, DEKRAAI: bandiet
IEMAND: dienaars van de godin Siwangmou
LU: buurman van Ten
LEI: buurvrouw van Ten
KINNTCHOUNG, DE MANDARIJN
CHANG: de satelliet van de mandarijn
LOTUS: bloem
CHRYSANT: bloem
AZALEA: bloem
ORCHIDEE: bloem
BENGAALSE ROOS: bloem
PIOEN: bloem
Twee toneelknechten.

DEKOR: Eerste bedrijf: Tens tuin met levende bloemen
TWEEDE BEDRIJF: 1ste tafereel: de gerechtzaal van de
mandarijn
2de tafereel: Tens tuin

Het voordoek is open. Het toneel, helemaal zwart, is leeg, zoals dat in China gebruikelijk is. Op het voortoneel cour, zitplaats voor Wang, de verteller. Links en rechts, opzij van het toneel, stoeltjes en accessoires, muziekinstrumenten...

-
1. Muziek (band)
 2. Licht half in zaal. Dienstlicht op toneel
 3. De twee dienstknachten komen op, buigen en creëren de tuin van Ten. (afsluitingen, poortjes en fonddoek)
 4. Als alles klaar is, gong (stop band)
 5. Black out. Wang op zijn plaats. Bloemen op hun plaats met rug naar zaal.
 6. Licht op Wang.

E E R S T E B E D R I J F.

WANG: (staat) Ik ben wang, uw dienaar. De mensen noemen mij Wang de Wijze. Maar ik ben niet wijzer dan mijn broeders. Boeddha, zijn naam is gezegend, gaf mij een hoofd als een meloen. In een meloen zitten veel pitten. In mijn hoofd zitten veel spreuken. Spreuken zijn pitten vol wijsheid en goedheid. Eén van die pitten wil ik zaaien in uw hart. Als uw hart goed is, zal zij er groeien en vruchten dragen. Vruchten van geluk. (zitten) Weest aandachtig en ontvankelijk. Ik zaai de pit!

BAND: (ECHO KLANK) WIE EEN KUIL GRAAFT VOOR EEN ANDER, BREEKT ZIJN EIGEN NEK ERIN! (muziek motief Ten)

TEN: (verschijnt fond. Loopt tot op het voortoneel en buigt) Ik ben Ten, het bloemenventje. Ik woon in het dorp Tch'angglaots'ounn, aan de rand van het meer Tchaot'ienhou. Ik heb de mooiste tuin van het hele district. In mijn tuin voel ik me veilig, veel veiliger dan bij de mensen. De mensen maken wij een beetje bang. Daarom laat ik ze nooit in mijn tuin binnen. Vergeef me mijn haast. Mijn bloemen hebben mij nodig. (Herhaling motief Ten. Ten buigt, opent het hekje en gaat de tuin binnen) (Eén van de toneelknechten trekt de zon op. De tuin wordt overgoten door een zee van licht. Muziek. Ten groet het licht. Hij loopt verrukt van de ene bloem naar de andere. Blijft staan voor lotusbloem.) Bloem, is je uur gekomen? Zal jij je hart ontsluiten? Dat moeten wij samen vieren! Wacht op mij, ik haal een kopje thee, want ik moet drinken op dit wonder! (gaat naar zijkant toneel, naar toneelknecht 1. Ceremonie thee bereiden.)
(Muziek motief Lu en Lei) (Lu & Lei komen uit fond tot op het voorplan. Stellen zich voor.)

LU: Ik ben Lu..

LEI: En ik ben Lei.

LU: Elke morgen gaan wij het bloemenvadertje goeiedag zeggen.

LEI: Ja, want hij is onze beste vriend. Hij is toch zo alleen, och arme, hij...

LU: (onderbreekt) Wat je zegt is heel juist, Lei. (hij draait zich om) Kom mee. (Beiden naar het hek. Loeren benieuwd naar binnen.)

TEN: (Komt terug uit de fond. Ziet Lu en Lei. Achter hek.) Goeiemorgen, Lu, beste vriend! Ik ben een luie slaapkop... (Zang Lotus) Ik moet mij haasten. (Kijkt verstolen naar Lotus en gaat bij toneelknecht 2 een parasol halen.)

LU: Waarom moet jij je haasten, Ten? Je bloemen zijn al verzorgd, en de dag is lang voor een eenzaam man!

TEN: Goeie morgen, Lei!

LEI: Och Ten, waarom wil je dat toch allemaal alleen doen? Waarom neem je geen vrouw? Ze zou Boeddha loven voor een man als jij!

TEN: (Terug met parasol) Vrienden, vrienden, jullie ogen kleven nog dicht van de slaap! Zien jullie niet dat ik een vrouw heb? En méér kinderen dan ik heeft beslist niet één man in dit dorp! (gaat open parasol aan Azalea geven om haar tegen de zon te beschutten)

LU: O Ten!

LEI: Elke man is trots op zijn gezin, maar jij verstoopt het voor je beste vrienden.

TEN: (liep intussen langs Lotus) Wacht op mij, lieve, wacht alsjeblieft! Ik kan niet onbeleefd zijn! (terug tot Lu en Lei) Ik verberg helemaal niets. Kijk, hier is mijn gezin. Mijn tuin is mijn vrouw en de bloemen zijn onze kinderen! Een gelukkiger huwelijk bestaat er niet! Mijn vrouw is altijd mooi, bescheiden en bereidwillig. Nooit is ze knorrig of humeurig. En nooit jaloers! En mijn kinderen... o mijn kinderen belonen me honderdvoudig voor wat ik doe voor hen. Wie van jullie kan me dat nazeggen? Ik ben gelukkiger en rijker dan onze keizer, Boeddha zegene hem!

LU: Wat een dichter, wat een dromer. En hij heeft nog gelijk ook. Toch heb ik liever mijn Rijpe Perzik!

LEI: Ja, elk zijn zin. Al zijn bloemen wil ik niet ruilen voor mijn kleine Lotusbloem.

TEN: Lotusbloem is een geschenk van de goden, Lei. Maar wacht, ik haal gauw een mandj fruit voor haar... en ook voor jou, Rijpe Perzik, Lu! (Haalt twee mandjes fruit bij toneelknecht II.)

LEI: Zijn vrouw is niet jaloers op hèm, maar hij is jaloers op zijn vrouw! We zijn zijn twee beste vrienden, maar ben jij al ooit in zijn tuin geweest? Ik nog nooit!

LU: Nu je 't zegt, ik ook niet. Nooit verder dan tot dit hek! Maar voor de rest is hij een goed mens. Hij zou alles weggeven, behalve zijn bloemen.

TEN: (tippelt met twee mandjes fruit naar het hek, zet ze neer. Opent het op een kier en geeft een mandj aan Lei.) Het is niet veel.. Het moet vooral vlug opgegeten worden.

LEI: (fruit aannemend) Maar Ten, vriend, dat is fruit voor een tentoonstelling.

TEN: (Geeft mandje aan Lu)

LU: (aannemend) Allemachtig, Ten, wat doe jij om zulke pronkstukken te kweken.

TEN: Kom, kom, spot niet met mij. Het is minderwaardig fruit en misschien wel wormstekig. Vergeef het me, maar het is overrijp. Jullie moeten nu maar vlug naar huis gaan, en het aan Lotusbloem geven en aan Rijpe Perzik.
(sluit hek)

LEI: Boeddha zegent je tuin.

LU: Moest de keizer dit fruit zien, hij benoemt je terstond tot keizerlijk tuinier.

TEN: Amida Boeddha, spaar mij. Ik wil hier niet weg. Maar draagt toch gauw dit geblutste fruit naar huis, vrienden. Ik ben zo haastig. (groet en gaat naar Lotus)

LU: Moet je weg?

LEI: Of krijg je bezoek?

TEN: Och neen... (radeloos, achter hek) Maar straks wordt één van mijn kinderen geboren en daar moet ik bij zijn. Dat moet ik toch zien, nietwaar?

LEI: (tot Lu) Wat zegt hij?

LU: (tot Lei) Kind geboren?

TEN: Ik bedoel dat een bloem gaat openbloeien. Dat wonder wil ik niet missen.

LU: O, bedoel je dat? Eigenlijk heb ik dat ook nog nooit gezien. Het is altijd gebeurd als je erbij komt.

LEI: Ik zou dat ook wel eens willen bijwonen. Gaat dat nu gebeuren, Ten?

TEN: Ik dacht het... Maar het kan ook morgen zijn. Ik vergis me zo vaak, tegenwoordig. Een bloem zegt dat niet, nietwaar? Ik... ik zal jullie wel verwittigen als het gebeurt. Draag maar gauw dit rotte fruit... ik bedoel, dit fruit zal rotten als je 't niet direct laat opeten. Goeie dag, allebei, neem me niet kwalijk. (laat de vrienden staan en haalt bij toneelknecht 1 een kopje thee.) (Lei en Lu bekijken elkaar schokschouderend en gaan naar voortoneel)

LEI: Je ziet het, hé Lu? Hij scheidt ons netjes af, hé? Het mooiste van zijn tuin houdt hij toch maar gierig voor zichzelf, wat zeg jij, Lu?

LU: (weggaande) Ik?... Zei ik iets, Lei? (Lei volgt, samen af.) (Zang van Lotus.)

TEN: (wandelt met zijn theekopje als een gelukzalige naar Lotusbloem. Intussen heeft toneelknecht I een tabouretje naast Lotusbloem gezet, en haar een parasol gegeven) Bloem... bloem... Heerlijk wonder... (vindt in zijn extase geen woorden. Neuriet zachtjes. Drinkt de bloem gezondheid toe. Gaat dan zitten op taboeret) In héél China is niemand zo gelukkig als ik!

WANG: Als het geluk u tegenlacht, sta dan op wacht! Het geluk van bloemenvadertje is als honigraat. Daar komen niet alleen de bijen, maar ook de beren op af. (Muziek band. Motief rovers) (Tsau, Tsoe, Tsju en Kau komen op voortoneel en stellen zich voor.)

TSAU: Ik ben Tsau, de Bietebouw.

TSOE: Ik ben Tsoe, de Bullebak.

TSJU: Ik ben Tsju, de Hamster.

KAU: Ik ban Kau, de Kraai.

SAMEN: (uitdagend) Hau! (snuiven de bloemengeur op)

TSAU: Ik ruik gewoonlijk liever een herberg dan een tuin, maar dit is toch wat je noemt...

TSOE: ... iets biezonders.

TSJU en KAU: (grommen instemmend)

TSAU: (ziet opeens Wang zitten en gaat er op af) Zeg, knekelhuis, van wie is die mooie tuin?

TSOE: (volgt Tsau) Héé, jij! Kan je niet antwoorden als de baas je iets vraagt?

WANG: (staat op) Ik ban Wang de Wijze.

TSAU: Wel, kittelorige wijze, van wie is die tuin?

WANG: Van Ten, bijgenaamd het bloemenvadertje, heer Tsau.
(band zang Lotus)

VIER BANDIETEN: (luisteren verbaasd)

TSAU: In die tuin wil ik wandelen voor mijn gezondheid.

WANG: Dat zal de eigenaar geen plezier doen, heer Tsau. Hij laat in zijn tuin geen vreemdeling binnen. (gaat zitten)

TSAU: Ik ben geen vreemdeling. Ik ben de meest bekende...

TSOE: (sarcastisch) en geliefde...

TSAU: (bekijkt Tsoe vernietigend) ...verschijning van het hele district. Tsau de Bietebouw...

TSOE: Wandelt waar hij wil, en wij ook.

TSAU: Vrienden, volg mij! (vier bandieten met aan het hoofd Tsau gaan naar de poort.)

TEN: (zit nog steeds te genieten)

TSOE: (bonst op het hek. Bonzen onderlijnd door toneelknecht II op handtrom) Doe open, er is groot bezoek. (stop band)

TEN: (schrikt hevig, maar houdt zich stil)

KAU: Héé, doof scharminkel!

TEN: (bibberend) Er is niemand thuis!

BANDIETEN: (lachen bulderend)

TEN: Wie... wie is daar? (op. Zet kopje thee op taboeret)

TSAU: De machtigste man van de streek. Tsau de Bietebauw en zijn broeders willen je bloemen bekijken.

TEN: (bang, naar hekje toe) Meneer Tsau... ik heb geen bloemen. (Toneelknecht I neemt parasols, kopje thee en taboeret weg.)

TSAU: Open, zeg ik je! Ik zal je bloemen niet opeten!

TEN: (terwijl hij bibberend het hek opent) Heren, waarlijk, ik heb geen bloemen.

TSAU: Heb je geen bloemen, oude heer? Hier heb je dan een watermeloen! (geeft Ten een stamp tegen de borst dat hij achterover tuimelt. Stapt snuivend de tuin in, gevolgd door de anderen.)

TEN: (krabbelt vlug overeind) Meneer Tsau, het is zo warm, wil u misschien iets drinken?

TSAU: (grinnikt) Ga weg. Ik ben niet gekomen om je slechte wijn te drinken. Je wil me zeker vergiftigen, jij schorpioen? Ik wil in je tuin wandelen en loop me niet steeds tussen de benen of ik zal je over je ribben fiedelen! (gooit Ten naar Tsoe, Tsoe gooit hem naar Tsju, deze rolt hem naar Kau en tenslotte valt Ten uitgeput op de grond.) (Onderlijnen met muziek door beide toneelknechten.)

BANDIETEN: (bulderen van 't lachen)

TSAU: (bekijkt verbaasd de pioen. Keert zich traag naar Ten) Wel, ik moet je zeggen dat ik verstomd sta. Hoe is het mogelijk dat zo'n verbasterde zeehond zo'n weelderige bloemen kweekt. Hoe kom je aan die kanjers, vertel dat eens!

TEN: (rechtkrabbelend) Alleen met liefde, zorg en geduld, meneer Tsau!

TSOE: Is dat een antwoord? Je verdient een oorvijg! Meneer de Bietebauw bewijst je de eer; naar je tuin te komen kijken, en je houdt hem voor de gek.

TSAU: (Loopt vol bewondering naar Chrysant)

TEN: (Verspert hem de weg) Meneer Tsau... wil u als 't u belieft van op afstand kijken? Bloemen verdragen dat niet.

TSAU: Zeg aardmol, wat misdoe ik? Eerst sta je me te beliegen en nu wil je me belétten aan je bloemen te ruiken? Je trekt een gezicht alsof mijn neus een rotte komkommer is!

TSOE: (ironisch) Rotte komkommer! Hahahaha!

(spanning tussen Tsau en Tsoe groeit voelbaar. Zij doen een paar passen naar elkaar, de hand op hun zwaard.)

TSAU: (beheerst zich) Ik sta verstomd over mijn eigen geduld. Het is zeker die lekkere geur die me zo zachtzinnig maakt. (tot Ten) Komaan, vertel me eens hoe het komt dat hier alles groeit als in een paradijs? (drinkt uit zijn nap)

TEN: Waarlijk meneer, ik zweer het u, mijn bloemen zijn zo mooi omdat ik ze verzorg alsof ze mijn eigen kinderen waren.

TSAU: Zo, zo... (geeft in 't voorbijgaan de map aan Tsoe) Wel, men mag van Bietebauw veel kwaad vertellen, maar hij heeft nog altijd een hart.

TSOE: (verslikt zich) Wat zeg je?

TSAU: Ik herhaal... een hart. (neemt de drinknap terug af) En omdat hij een hart heeft, kan hij de vader zijn van zijn kinderen niet scheiden. Ik heb je een voorstel te doen. Ik zal je tuin kopen, en ik stel je meteen aan als mijn hovenier. Wat zeg je daarvan?

TSOE: (nijdig) Néé!

KAU EN TSJU: Ja! Prachtidee!

TEN: (listig) Tsau de Bietebauw, er staat geschreven: "Het gaat moeilijk te kopen, wat voor geen geld te koop is!"

KAU: Ben je niet beschaamd, jij labberdezwie!

TSJU: Er is niemand in dit district die Tsau de Bietebauw iets durft te weigeren, en die brutale chimpanzee...

TSAU: Zwijgt! Hij is overstuur van geluk, zien jullie dat niet? Ik had hem evengoed kunnen buitentrappen, of aan een boom opknopen, maar dat doe ik niet, want ik heb een hart. Hier verandert niets dan de eigenaar. Dat zegt Tsau de Bietebauw.

TEN: (wil de bandieten naar buiten loodsen) Het is niet goed, een zaak zo vlug af te handelen, meneer de Bietebauw. (gaat naar hekje toe) Mijn hoofd is traag. Laat mij rustig nadenken, en als u morgen wil komen, zullen wij er verder over praten.

TSOE: Dat is wijze praat!

TSAU: (bekijkt Tsoe schuin) Dat is waar. Je bent redelijker dan ik dacht. Morgen ben ik dus de eigenaar van deze tuin. Dat wil zeggen dat ik nu al gerust een paar bloemen mag plukken. (duwt Ten opzij en gaat tussen de bloemen. Onderlijnen met bascither door toneelknecht)

TEN: (verontwaardigd) Tsau de Bietebauw, het is niet eerlijk, iets te nemen dat nog niet gekocht is. Ik bid u, laat mijn bloemen met rust.

TSOE: (volgt Tsau tussen de bloemen) Zo'n frisse bloem is mij ook liever dan een natte paraplu.

KAU: (Volgt eveneens) Een woord is een woord en een koop is een koop.

TSJU: Alles hier is van de Bietebauw, dus ook van ons!

BANDIETEN: (doen begerig hun keuze)

TEN: (Buiten zichzelf van woede, spant zijn spieren, rent gebukt op Tsau af en geeft hem een kopstoot in de maag. Toneelknecht II onderlijnt dit met handtrommel.)

TSAU: Au! (Tuimelt achterover, de benen in de lucht en kronkelt zich van pijn.) (Stilte.)

TSAU: (krabbelt recht) Bind hem vast. (Tsju en Kau stormen op Ten af en grijpen hem. Toneelknecht onderlijnt met muziek) Rooster zijn voeten. Snijd zijn oren in stukjes.

TSJU EN KAU: (binden Ten's handen op de rug, sleuren hem tot achter de afsluiting en gooien hem op de grond)

TSOE: (die alles misprijzend heeft gevolgd) Wil jij je verdere leven in de gevangenis doorbrengen? Mij goed, maar ik doe niet mee.

TSAU: Wàt zei je, Tsoe de Bullebak?

TSOE: Ik zeg: gebruik je verstand. Als hij de vader van die bloemen is, dan lijkt het me normaal dat hij zijn kinderen verdedigt, de arme gek. Wat heb je aan dit alles?

TSAU: Plezier, Bullebak. Groot plezier. En inplaats van deze tuin te kopen, zal ik hem nu nemen. (neemt een bloem in zijn armen)

TSOE: Dat wist ik. Jij koop immers nooit iets. Maar ik zie nog niet in waarom JIJ die tuin moet hebben. Ik ben er ook nog.

TSAU: Jij praat als het hoofd van de bende. Dat bevalt mij niet. (trekt zijn zwaard.)

TSOE: (trekt ook zijn zwaard. Springen door het hek op het voortoneel. Band muziek zwaarddans. Ze dansen een zwaarddans, waarbij Tsau, Tsoe doodsteekt. Tsoe slaakt een rauwe kreet.)

WANG: (Blijft zitten met gesloten ogen. Hij ziet meer dan er gebeurt.)

KAU: (kruiperig) Tsau de Bietebauw is de beste vechter van het land.

TSAU: (terwijl hij het zwaard in de schede steekt) Dat weet hij.

TSJU: Eén hoofdman is genoeg. Ik verkies Tsau de Bietebauw.

TSAU: Er is geen keuze. Doe het kreng uit mijn ogen.

TSJU EN KAU: (sleuren Tsoe tot in fond tuin. Toneelknecht I onderlijnt.)

TSAU: (wandelt denkend door de tuin.)

KAU EN TSJU: (komen terug bij het hek)

TSJU: Hij ligt, om nooit meer op te staan.

WANG: Wie heeft het recht te zeggen: "nooit" of "altijd"?

TSAU: Verniel de tuin. Vertrap de bloemen. (Muziek band)

KAU: (kijkt even verschrikt. Trekt dan zijn mes.)

TSJU: (neemt het zwaard van Tsoe dat op de grond ligt.)

KAU EN TSJU: (trekken samen de tuin in en vernielen de bloemen.) (De vernieling moet gesyleerd gebeuren. Het wordt bijna een ballet. Bloemen huiveren, sidderen, snikken en klagen. Daarna diepe stilte.)

KAU EN TSJU: (komen vlug buiten)

TSAU: (neemt Ten's hoofd dat over de afsluiting hangt) En jij, dolle bok, ik heb je wat te zeggen!

TEN: (komt verdwaasd bij)

TSAU: (dwingt Ten naar de verwoesting te kijken) Zoals je ziet, is hier voor jou wel een beetje werk. Je zal deze tuin opnieuw in orde maken, en volgend jaar als de pioenen bloeien, kom ik terug. Dan zal je mij je tuin aanbieden als een dankbaar geschenk. En ik zal je benoemen tot mijn tuinman, als je goed leert en braaf bent! (Luid lachend, en gevolgd door Tsju en Kau. Onderlijning door toneelknecht)

TEN: (kreunend) Amida Boeddha!... Ik was te gelukkig! Te veel geluk is niet goed voor een mens.

WANG: Het ongeluk maakt de man. Het geluk maakt soms de monsters.

TEN: (luistert) Wie sprak daar? Het ongeluk maakt de man. Het geluk maakt soms monsters. Was ik een monster?... Een monster!?

WANG: Gedeeld geluk maakt dubbel geluk.

TEN: Gedeeld... Ik heb mijn geluk nooit gedeeld! Ik was er gierig op, dat zie ik nu! (schreit) (Muziek Motief Iemand)

IEMAND: (staat opeens in de fond) Bloemenvadertje, waarom waarom ween je?

TEN: (kijkt verstomd rond)

IEMAND: (Vantussen haar gewaad komt een hand te voorschijn, die nat TEN wijst. Zijn koorden vallen van zijn handen)

TEN: (bekijkt stomverbaasd zijn bevrijde handen)

IEMAND: Wat is hier gebeurd?

TEN: (opstaand, als slaapwandeland) De Bietebauwse bende...
(loopt wanhopig rond) Ze wilden mijn tuin hebben.
(ziet ineens Tsoe liggen. Spert de ogen open) Tsoe de
Bullebak! Dood?!

IEMAND: Bloemenvadertje, misschien zou ik je kunnen helpen.

TEN: (afwezig en doelloos rondlopend) Alleen de hemel en de
tijd kunnen mij helpen.

IEMAND: Misschien zou ik je bloemen kunnen genezen.

TEN: (wat kregel) Ach neem, toch geen loopje met mijn verdriet.

IEMAND: Bloemenvadertje! Ik heb van mijn voorvaderen een won-
dere spreuk geleerd, en het zou misschien kunnen... Heb
je wierookstokjes?

TEN: Wierookstokjes?... Ja, die heb ik wel.

IEMAND: Haal ze me dan.

TEN: (in de war) Wierookstokjes? (hinkelt pijnlijk weg)
Mijn bloemen genezen? (gaat naar toneelknecht I wierook-
stokjes halen) (Muziek. Motief herleven van bloemen.)

IEMAND: (magnetiseert de tuin. De bloemen komen langzaam recht.
Maken kleine geluiden als kinderen die uit een slaap ont-
waken.)

IEMAND: (Magnetiseert de dode.) Omwille van Bloemenvadertje
maak ik je weer levend.

TSOE: (krabbelt versuft recht.. Blijft iemand geknield aan-
gapen.)

IEMAND: Sta op.

TSOE: (staat op, stomverbaasd en doodsbang)

IEMAND: Vlucht in de bergen en verberg je daar. Binnen weini-
ge dagen zal je een wolf horen huilen. Hij zal naar je
toe komen en je hand likken. Kom dan terug naar hier,
dan zal je zien hoe de hemel wraak neemt. Tot dan ver-
zegel ik je mond.

TSOE: (Wil spreken, maar stoot alleen geluiden uit.)

IEMAND: Ga nu.

TSOE: (Gaat weg als een slaapwandelaar.)